

Paske-morgen.

Oplstanden er den Herre Krist,
den Herre Krist,
Der Syn for Sogn er Manges vitt,
Halleluja, Halleluja!

Al Verden rundt i loer en Brag,
i loer en Brag,
Si lille Bladens Hæere Haar,
Halleluja, Halleluja!

Oplstanden er den Herre Krist,
den Herre Krist,
Og det er haade fandt og vitt,
Halleluja, Halleluja!

Som hun spildt Hal vi spildt,
Hal vi spildt!
Det er fuld godt at vende paa!
Halleluja, Halleluja!

Betrogtning.

(Af J. E. Seneb).

„Du er opstanden, han er
Her her.“ (Mark 16, 6).

Al du ret holde Paaske, ret
med Tilbedelsens Glæde, møde din
opstandne Jersker, du troende Sjæl,
hva tænkt dig et Vidblid, at Jesu Hi-
storie var endt med Kvindernes for-
tvivlede Svørgemaal: „Doo skal
vælte Stenen fra Graven?“ Ja,
fænk dig, at det sidste du til hær
om ham, som havde lovet at være
din Jersker fra Svand og Død, var,
at han selv døde en Svandens Død,
og at Graven havde taget ham og
afslid givet ham tilbage. Kvær-
des skulde du da kunde tro, at denne
som ikke havde kunnet trælle sig selv,
havde kunnet trælle dig, at denne,
som var bukket under for Lyden,
var det evige Liv, — at denne, som
ikke magtede at trælle sig selv fra
Gravens forfranskelighed og vælte
Stenen væk, var Guds Søn? Nej,
i hans Svand vilde alle Jersker
haade være Mit Svand.

Alle hans Herre Gæringes, alle
haade vellykkede Ord vilde da kunne
kenne, hvor umulig et Menneffe kan
trælle fra Dødens Tilbedelsessælle.
Haade Graven kunnet tage ham,
den eneste Herre og rene blandt dem,
der er lytte af Kvinder, haade vi

alle redningsløst maattet være den
lyttende. Da haade hvert Men-
neffe maattet lige til Ornen: „Du
er min Broder.“ — til Jersker-
sen: „Du er min forlovelse.“ De
alle Evighedsstrangen og Solig-
hedsstrangen i vore Hjertes
over et en bitter Spøt over vor Evig-
hed. Al haad der var begyndt i os
af godt og belligt vilde strives af
Døden som frugtfuldstrang af
Rattetuden og det hele Liv over
en Haade uden Tilbedning og Be-
ning.

Og naar du har ladet dig gribe
af haadanne Tænder, og saa Paas-
kens Evangelium lyder ind i din
Sjæl, er det da ikke som naar du
vægner af en rodfant Træng, og
Morgenstunden kommer ind i dit Liv?
Jæler du dig ikke da lettet, som naar
du erfarer, at det forfordelige,
som haade din Sjæl, kan være en
Jædelidning? Ja, skulde ikke alle
Dødens Troende dog kunne trælle,
kværdes hime gamle Kristne, der,
medens de var Dødelige, fænk ud
haade haadt Haadeheden under
Dødens Magt, hælde, naar de
Paaskehaad hælde kværdes og
haade: „Kristus er opstanden!“
og Svandet led: „Ja, han er opstan-
den, Halleluja!“ Al Jædelidens
Særelle fællede de fra sig i den glæ-
de Hæhed om at ele et rolat Liv for-
medelst Kristi Opstandelse.

Den Hæhed ele alle Dørens
Troende endnu idag, Kristi Op-
standelse er os saa vis som hele
Krisstens Vidnesbud herom, som
alle Apostles Liv og Død til Besid-
nelle herat, som Dørens Liv i hans
Næghed gennem de vælsende Li-
ket, som hans Liv i vore Hjertes.
Si ved, at Dørens Liv der paa Jær-
den endte ikke med hans Begravelse,
men med hans Opstandelse og Him-
melstort. Vi hælde hime Liv i vore
Hjertes og vide os forende med
Lam som Omverens med Svandet.
Derfor skal ikke denne Verdens An-
de domme vor Glæde over, at „Kri-
stus er opstanden fra de Døde og er
bleven forlovelsen af de Hænde-
rende.“ „Haa har bragt Liv og
Hofranskelighed for Døden.“ og
formedelst hime hime vi rose os af
Haade om Dørlighed hos Gud. Der-
for kan vi ogsaa, som mange som af
Hjertet trælle paa Kristus og hælde

dette levende Haad, med al Hjertets
Glæde trælle Gud og lige:

„Du er opstanden! Store Gud!
Min Gud er en forlovet Gud!
Min Himmel er en Haade.
Min Jesu fællrige Død
forhaadernes alle haad
Og haade Mærkets Haaden.
O Hæst, min Trøst
Ved hans Tæler, som jeg ele
Dødelig haade:
Haa var Død, men se han lever!
Hæst!

Kristus for den verdslige Ret.

(Af M. P. Seneb).

Vor Herre Jesus! Sand Gud og
sandt Menneffe, har ved sin Videlse
gjort Død for os den Uværlighed,
Død, Død og Jæmmet, som den
hælle Haad trælle ind i vore
Hæst hime kan fænk ud forlæn de
Kærlige, som ligger til Grund for
Guds Svand Fremstilling for den
verdslige Ret? Haa var jo den Op-
hælle og Hællige, det haade Ord,
haade Al er fremdragt i Himmel
og paa Jord. Og dog ser vi ham
for en verdslig Ret. Og det for en
romerisk Haadehaadning!

Dermed er det bleven anvendaret,
at Kristi Hæge ikke er af denne Ver-
den, men et Hæge, som lever og hæl-
ler i de Troendes Hjertes. For-
medelst Kristi kongelige Hærdighed
har de Kristne haadt Videlse om Hæ-
dens og Hærlighedens Hæge. Under
dette Hægehaad hælde det anendaret
at Kristus har en dobbelt Hæst til
Hælden. Som Guds Søn er han
født dertil hælde det Ord: „Du er
min Svand, jeg ledte dig idag.“ Og
som sandt Menneffe har han ogsaa
en ehævet Hæst. Den hælde be-
holder ham for sig selv, den anden
giver han til Hæstens hælde Hæ-
lemmet. Dermed blev det anen-
daret, at Jesus efter en længere
Hællige af hælde hælde Hæst, blev
haadt og forlovet fordi han be-
hællte, at han var Guds Svand.

En vællige Trøst kan man ogsaa
uddrage af Kristi Fremstilling for
den verdslige Ret, naar man trælle
paa hans Hællighed og formed-
relle hældehaad det haadehaad Hæ-
sen hos Pilatus, da han haade: „Hæ-

du ikke, at jeg har Magt til at hæl-
me dig eller sætte dig i Hælliged?“
Kristi fælllige Hællighed af sine
guddommelige Egehaader, da han
haadt hunden, forlovet og anlovet,
var for os vilde fællendes og
hælde fra vort hælde Svand
til Hæst og Hællighed. Endelig har
Jesu Hæst for Pilatus haadt
Hæst og Hællighed til alle, som
ved Troen er bleven hældehaad i de
Hæder og Hæst, som den hælde
Hællendens hælde med sig.

Det var nemlig ikke længe efter
denne Videlse i Romhæst, at Kristi
Efterhællere blev draget for den
verdslige Ret. Hæst var Jersker
i sin Hællighed hælde, at han selv
haade hældehaad i Svandens Hæst
haadehaad haade han sine Hællige og
hæst Efterhællere, at de skulde hæl-
de frem for Hælligheden. Hæst
erfommendehæde og hældehaad.
Denne formedelst er Hæst til
Trøst for Hællendens af Hælliged; hi
Hællendens i alle Haad hælde an-
lovet og hælde. Men hældehaad har
det hælde og vil fremdeles hældehaad,
hælde om de, som forlovet Hælliged
haadt hældehaad hældehaad, at
dette Liv kan hældehaad. Ja, Ver-
den maatte forlovet uden Ordets for-
haadelse og alligevel forlovet det
Hællendens. Hællendes Væst, det er
Hællens ugællige Hælliged kan ikke
overvinde dette Hæge, som Kristus
forlovet for den verdslige Ret.
Man kan trælle paa Hællendens
og hæst Efterhællere i alle Hæst,
lige fra det hældehaad Hællendens og
til vor egen Hæst hælde og Hælliged.

Denne Fremstilling for den verd-
slige Ret var ogsaa ikke endt med
Jesu Hæst, men hældehaad som Hæll-
endens gennem hældehaad hældehaad
Hællendens Hællendens i Hællendens
haadehaad har den hældehaad Hæll-
endens oplevet noget hældehaad. Hæll-
endens det var Hællendens og Hælliged i
Hællendens hældehaad hældehaad hældehaad
og Hælliged for Dr. Martin Luther og
hans Hællendens maatte hældehaad.
Det er en hældehaad Hælliged —
ikke til Hællendens, den var hældehaad
ved Jesu Hællendens, men der er
en Hælliged, en Hælliged, som hældehaad
Hællendens under dens hældehaad.
Den haade og har hældehaad hældehaad
at hælde, at Verden er det ikke hældehaad,

og derfor maa denne opleve det samme som Kristus. Under Sava og Videlse fik vi denne Rigdom, der var bleven lagt i Midtaldertens Mæle, ved Guds Ords Vord atter frendraget. Vi hender til, hvorledes han forsvarede den, da han blev stillet for den verdslige og geistlige Ret paa Rigshogen i Vornis. Efter Apostlerne har ingen bedre forstaaet at lede Jersens langværende Strøm ind i Folkets Hjerte end Dr. Luther og heller ikke har nogen faaret drage saadan Trøst af Kristi Retelag som da han stod med sin Mesters Arvidighed og blev anslaget af dem, der var Indebavere af den største Magt i Kirke og Stat. Trods Rattigdommen kunde han „med en Tunges som af Jid“ prædike og jange Reformationens Mand ind i sine Samtidige, hvilket har forplantet sig til deres Efterkommere. Af dette Forhør, hvor Retten brød sig igjennem og vrede, hører man en Gjenlyd i hans Hjemvefalm, hvor det hedder i sidste Vers: „Og toge de vort Liv, Guds, Vre Barn og Vid, lad fare i Guds Navn. Det bringer dem et Gavn; Guds Rige vi beholde.“ — I denne Forbindelse kan man læse paa Kristi Rattigdom i skribben, i Domstuet, paa Skole, hvorefter vi er bleven rigt, og Dr. Luthers Optreden. Derfor har man sammenlignet hans Prædike i Wittenberg med Kristi Arvid.

Men Kirken, hvori Kristus forfatter sit Liv, bliver ogsaa i vor egen Nutid trukken frem for den verdslige Ret. Paa samme Tid som det er og bliver en Ydmogelse og Fornedelse for Kirken at „sige Dem hos Uretfærdige“, saa kan det ikke undgaaes saa længe Kristendommen paa en sin eller grov Maade er ndlat for „Sofans Dybdeder.“ Det er farligt at gjøre sig holdig i Sammenblanding af Kirke og Stat i Righed med den katolske Kirke, der altid trakter efter at regjere med Is Sværd. Med Kristi Vidnesbyrd for den verdslige Ret, da han sagde: „Mit Rige er ikke af denne Verden.“ Naar vi læser om Pavensdoms Nigen efter Magten faavel i Statsaffarer som i Skolen, rinder Luthers Ord os i Sinde: „Gud opvinder os med Had til Pavens!“

Men det er ogsaa fare for, at Embedsmænd i Staten kan forgribe sig paa Kristendommen. Næsten behaar deri, at den Rigt, som er dem lovet, kan misbruges til Indgrob i Kirken. Et Eksempel derpaa er endnu i frisk Minde og det var den forfaldne „Bennet Cas“, som Legislaturen i Wisconsin antog. Den tungne Deltagelse i Commonschool

kan denne Lov tilføjede, havde fortrængt Parochialskolerne, der dog holder Hjertebladet levende i vore Menigheder. Derfor kan Lov ikke var bleven tilbagefaldt vilde den have tilføjet Kristi aandelige Vegene blodige Saar, ligesom som Jesus blev indstøttet efter Forhøret. Men ligesom den romerske Landshøvding blev fjernet, saaledes ogsaa kan Gubernør i Wisconsin. Han kommer aldrig mere i denne Stilling. O, hvorledes Retten har sejret og fremdeles sejrer i Kristendommen fornedelt Kristi Videlse og Ziervindning for den verdslige Ret!

Død, hvor er din Brød?

Vige overfor os laa et lidet uafkæret Død i en Døse. Der boede en ung Kone, som interesserede os mere end de andre Raboer. Hun var tidligere bleven enke og havde et eneste Barn, en smukt liden Datter, elskelig og frisk som en Maidag. Hvor holdt hun ikke af dette Barn! Om Verden omkring hende vidste hun lidet, neppe hvad der foregik i det nærmeste Rabobus. Men hver Dag naar Koffen slog 12 eller 4, traadte hun frem i Gade døren og saa ud paa Gaden, indtil hun så Die paa Datteren, som vendte hjem fra Skolen. Da så der Solen over hendes Kuffet, Gledesstraalende gik hun Datteren imøde.

Mormorsket voffede Datteren op. Hun var ikke mere Skolevæsen, men Bibel og Forklaring; hi hun gik til Konfirmationsforberedelsen. Til Baafte skulde hun konfirmeres, og Moder og Datter glædede sig til den Tid, da Barnet helt skulde saa tilhøre Hjemmet.

Vinteren var haard med Sne og Is. Da den første Baarvind strøg over Vandet i Mars, blev der pludselig Lovet og varm Solen. Men der kom ogsaa en stem Niede om Vaaren — Kerveseber. Elisabeth blev angrebet af den, hun saa derinde lag de nedrullede Gardiner i Isen fæber, og Efterretningerne fra Sognekirkens Mød hver Dag daarlige og daarlige. Hun laa i Koberfantasier, troede at hun pluffede Blomster og sang berunder de Sange, hun havde lært hos Præsten. Da hun en Dag i Feberheden vilde forlade Sengen og den gamle Døttor sagde: „Barn, hvor vil du gaa hen?“ blev hun siekliffelig rolig og svarede: „Herre, til hvem skalle vi gaa hen? Du har det enige Livs Ord.“ Derpaa fulgte igjen pinende Feberfantasier og saa endelig en rslig Sava, af hvilken hun vaagnede med klar Bevidsthed og sendte Ra-

deret et venligt Blif, som hun erindrede hele sit Liv.

„Mor!“ sagde hun sagte og forsøgte at se.

„O, Høre Barn, nu hender du mig igjen.“ svarede Moderen med bævende Stemme. „nu bliver du frisk igjen.“

„Ja, Jesus gjør mig frisk igjen; han kalder paa mig.“

Derpaa luffede hun sine Fine og efter en kort Kamp døde hun. Hun havde kun været syg i 10 Dage.

„Hvad gjør nu den stakkels Mor?“ hed det overalt. Ja, hvad gjorde hun? Taareløs sad hun der i det mørke Kammer ved sit Barns Dødsleie, selv blev som et Vg. Som i en Drøm saa hun Folk komme og gaa og hørte deres Velsagelser.

Hvad blev der sagt: „Hvor skøn hun ligger der! Det synes som om hun bare sover.“ „Og saa de deilige Blomster, hun havde faaet; hun var saa glad i Blomster.“ Havde Moderen kunnet svare paa disse Ord, saa vilde hun have raabt: „Hvad hjælper vel Blomsterne hende, og hvad hjælper det mig. Hvad hjælper det, at hun ligger vent, som i en Søn? Hun er jo død, og hun vil aldrig vaagne mere!“ Men hun kunde ikke tale, hun kunde heller ikke sige noget, da de andre sagde: „Læng dog paa alt det meget hun maalte er skænket for. Hun har nu hæmpet sin haarde Kamp, og nu holder hun i Fred. Nu kan hun sige: „Død, hvor er din Brød?“

Om Aftenen kom der en Raboer ind og utrede sin Deltagelse. „Al, hvor tungt er ikke dette for dem! Men vi gaar jo alle den Vej. For den ene staar Timen før og ser den anden senere. Endog har sin Del af Sorg og Smummer, den ene med det døde Barn, den anden med de levende. Min Søster mistede i en Ager tre, det var hjerterfjærende! Men min Broders Søn blev efter en Kerveseber anadssag. — det var dog varre; den gode Gud har dog ment det godt med Deres Barn. Man kan i Sandhed sige: „Gudens Død er falden paa listige Steder; hun har faaet en Køn Kvin.“

Klid tøttene presjede den stakkels Moder Væderne sammen. Var det en Trøst for hende, at andre ogsaa havde tungt Videlse, at Døden ogsaa hersede i andres Liv? For den Fortalte er der ingen Trøst at ogsaa andre er gaaet fortaft. Saa var det ogsaa med hende. Klid dybere seirrede Dødens Stigger sig om hende. Jorden syntes hende som en stor Gavn, og fra alle Sider hørte hun Ordene: „Døden er Søndens Sold!“ Ja, Dødens Brød er Synden. Var det maa-

ke for hendes Skyld at Barnet døde? Hvorfor var hun ikke død før? Hvorfor havde ikke Gud hørt hendes Bønner om Redning? Hvorfor hørte han ikke alle disse tusinde Bønner, rien lod Menneftet dø, som om deres Liv intet var for ham? Gives der da overhovedet en levende Gud, som hører Bønner? Og hvis han er til, hvorfor aabenbarer han sig kun i Brede og Dom? Det var jo bedre aldrig at være født?

Det var Tankerne som gik gennem hendes Sjæl, og som gjorde det altid mørkt derinde. Til sidst luffede hun sig inde. Hun vilde ikke se og tale med nogen, hun naar et Vigtog drog forbi, traadte hun hen til Blinduet. Men naar den klare Vaarlol lyfte hende imøde og hun hørte Fuglefangeren udenfor, da synt hun tilbage i Graad.

Efter Begravelsen meldte den gamle Præst sit Besøg. „Hun modtager ingen,“ sagde Figen. Men Præsten gik alligevel ind, og da hans gamle, venlige Fine saa paa hende, læstes hendes Tungs Bånd.

„Dr. Pastor,“ sagde hun. „jeg kan ikke bære dette, jeg kan ikke taale at man siger, at det er noget hjertligt, som er sket med mit Barn, noget, som jeg skulde glæde mig over. Sig det endelig ikke til mig.“

„Kære Fru, jeg forstaar Dem saa godt. Jeg havde en Søn; han var mit Hjertes Bløde og mine Fines Lust. Han døde i sin tidlige Ungdom. Da fik jeg føle, hvad Døden var. Den er det skuffeligste, som gives. Og kun naar vi faar Tog i den Livets Virkelighed, som overvinder Døden, finder vi Trøst og Hjælp.“

Moderen saa op. Skunde der ogsaa være Trøst og Hjælp for hende?

„Hun et hjælper os over Dødens Gru: At vor Herre Jesus har gennemfæmpet den og overvundet den. Han ved, hvad det er, at dø. Og naar Døden allerede er en Forargelse for os hundige Mennefter, hvad har den da ikke været for den hellige Guds Søn, for Livets Herre! Men han havde os arme Mennefter som hjær, at han ikke kunde se os hjemfalden til Dødens Magt. Derfor har han forberøet os Forløsning. Han har taget Syndens Forbøndelse paa sig og gennemfæmpet Døden for os, for at vi kunde naa til Liv og Opstandelse. Guds Død og hans Opstandelse alene kan hjælpe os over Døden, intet andet, intet i Tid og Evighed.“

Præsten tog det nye Testamente og slog op det 11te Kapitel hos Johannes og læste Fortællingen om Lazarus' Oustandelse. Medens han læste, stættet Fruen hovedet i sine

Hænder, og varme Tønder rundt fra hendes Læne.

„Na, om Præsteren vilde komme saaledes til min Grav," sagde hun hulkende.

„Han kommer! Han kommer, kjære Brue. Sold fast paa det, som det landeite og viefeligte, der gives. Ugefaavist som han har raabt: „Lazarus kom ud!" Ugefaavist vil han ogsaa raabe til Deres Barn: „Elisabeth, kom hid ud!" Og ogsaa paa Dem og paa os alle, som hører ham til, vil han raabe. O, hvor det bliver heeligt! Jeg glæder mig hver Dag til den Dag."

En Haabets Stroale fløj over Engens blege Antigt. Vilde de fornaa at trænge gjennem Sorgens Mørke? Hun rogte Præsten Haanden og sagde: „Alle sandt, De kommer igjen? Den Medlidenshed med mig, jeg er en stakkels, forladt Kvinde."

Da Præsten forlod Huset gik han til et lidet Hus, som laa inde i en Have. I Haven traf han en fortogde han venlig. „Jeg kommer med en Bøn til Dem. Tag Dem af Brue K., hvis Datter blev begravet igaar. Hun trænger det i høj Grad."

„Jeg har allerede tænkt at gjøre det, Dr. Pastor, men jeg hørte, at der havde været saa mange Menneffer hos hende. Jeg vilde derfor vente, til Strømmen var standset."

„Na ja, der har været mange hos hende, og de har gjort hendes Hjerte endnu trostesløjere med al deres Snak. Siden jeg selv har erfareet, hvor bitter Døden er, har jeg faaet endnu mere Afsmag for den sentimentale Løse om Døden, end jeg havde før. Det er Praaler og Leg med Dødens Alvor. Den er ikke noget sødt og skjunt, og de siger ikke sig selv, at vi skal dø. Har vi ikke nogen anden Trøst, end denne, saa er vi de elendigste af alle Skabninger."

„Jeg ved det, Dr. Pastor, jeg har gjenlevet det, og derfor drages jeg til den stakkels Enke."

„Og med den Trøst hvormed vi er trostede, kan vi ogsaa trøste dem, som er i Trængsel. — Ikke sandt?" Hun rogte bevæget Doktorfruen sin Haand og gik videre.

Da Fru K. den næste Dag igjen sad ensom i sit Hus i sin dybe Smerte, traadte Doktorfruen ind til hende og omfavnede hende kærligt. „Jeg kan forstaa Deres Smerte," sa hun. „Jeg har selv erfareet den." Med deltagende Ved bragte hun det dertil, at Fru K. begyndte at fortælle om sit Barn, om hendes Sygdom og hendes Død, om end Ordene ikke altid faldt let. „Igaar," sagde hun, „besøgte Præsten mig og læste op Fortællingen om Lazarus' Opvækkelse. Han sagde, at Herren saaledes

ogsaa vilde kalde mit Barn frem af Graven. Men det er saa længe til den Tid, en lang, mørk Veie."

„Nei, kun et lidet," sagde Doktorfruen. „Nu synes det maasse langt for Dem, men naar vi engang kan skue tilbage, saa er Veien kort, et lidet Spand af Tid en Trængselstid, som ikke er at regne mod den Værlighed, som skal aabenbares for os."

Dag efter Dag kom den trofaste Veninde igjen til den Ensomme. Præsten ligesaa. De førte hende til den oplysnede Præster, indtil hun selv endelig fandt Veien til ham og klyngede sig fast til ham.

Hun kunde ikke overvære Gammelerens Konfirmation, men med Vængsel imødesaa hun Nadverdagen. Nu vidste hun, hvad hun havde i sin Præster, og at han var hendes eneste Trøst i Liv og Død.

Da hun Paasketurgen gik med sin Veninde til Barnets Grav, kunde hun rolig se paa, at Naturen klyngede sig i den rigeste Vaarpragt, og med Glæde hørte Fuglenes Jubelsang i Skoven. Hun tænkte, som engang Maria, i Tre gride det salige Paaskedbudskab fra hans Mund. Hun kunde istemme Seiersraabet: „Død, hvor er din Braad? Selvede, hvor er din Seier?"

Gud være Tak, som giver os Seier ved vor Herre Jesus Kristus!

(„Vor Fattig og Mig").

Den stille Død.

For en Del Aar siden, fortalte engang Præsten Thomas Nørden i „Kirkebladet", som en troende Læge forbi en Præstegaard, i hvilken der boede en gammel Præst, og da han var dennes Huslæge, tog han ind i Præstegaarden for at se til den Gamle. Snart sad de ved Kaffe-bordet, hver i sit Størne af Sofaen, imellem dem, og den gamle Præst begyndte at fortælle om sit Liv, om hvor forunderlig kærlig Gud havde ført ham: „Alle mine store Tuffer, som jeg har bedt ham om, har han ladet gaa i Dufuldelse; nu har jeg kun et Lulle tilbage; at saa en mild og stille Død."

U'omvundneffuomv

Der berisfede en liden Stund Stillehed; bevægede var de begge blevne. Saa givede Lægen en Bemærkning; den gamle Præst svarede ikke, og Lægen vendte sig til ham og gjentog Bemærkningen. — da var den Gamles graa Hoved hunket ned paa hans Skulder. Gud havde opfyldt hans sidste store Lulle, han havde givet ham en mild og stille Død.

„Dine Bønner er huskomne for Gud," sagde engang Nørden. „Si mig ogsaa hvilke til Gud om, at vi

gjærne engang vil love sødt og stille ind som et Barn ved sin Moders Brøst, og han vil nok gjenne vor Bøn i sit Hjerte og engang i en god Stund komme den ihu.

(„Søndagsbl.")

5, Møjsbog 8, 5.

„Saa kan du hende i dit Hjerte, at ligesom en Mand tugter sin Søn, har Herren din Gud tugtet dig."

De Helliges og de Troendes Liv og al deres Jammer og Ulykke, hvormed de bliver befærede, er ikke andet, en det heelt og lystigt Spil, som Gud driver med os, ligesom en Fader omgaaes med sine smaa Børn, som han undertiden befaler at gjøre Noget, uagtet han ved, at det er dem for svært, og at de endnu ikke er sterke nok dertil. Han byder sin Søn at hente Skuffet, at trække hans Strømper af eller Støvler af; og naar det lille Barn har anstrengt alle sine Kræfter for at udrette det, uagtet det er meget for svært dertil, tager Faderen en Haand i med, rojer Barnet for at han er saa flittig og sterk, forat Barnet saaledes efterhaanden kan vænnes til at blive holdt i Udygdighed og tillige saa Faderen kjær. Saadan Læg er det ogsaa, som den guddommelige Mæjhest driver med de gudfrugtige Menneffer, som olene er Guds Børn, vaa-falde ham som Fader og tvivle slet ikke om hans faderlige Kjærlighed og naadige Blij, som han har forgjættet dem; disse erfarer ogsaa tilsidt i Sandhed, at han rækker dem Haanden og uder dem faderlig Hjælp. Hvor ringe og svært endog Alt dette er, som det gjør, saa bliver det dog rost af Gud og er ham velbehagelig, ligesom en jordiff Fader finder Velbehag i sine smaa Børns Arbejde og Plid, fordi de gjærne vil udrette noget, som dog er dem for svært, og rojer dem derfor.

Luc. 24, 39.

„Der mine Hænder og Fødder, at det er mig selv."

Det er et allerfjærste, trostelig og fornøieligt Billede, at betragte denne kjære Præsters Hænder og Fødder, som er gjenneborede for min Skuld, og hvorved tillige mine Synder ere naglede til Korset. Han viser mig disse, til et Kjendetegn og Vidnesbud om, at han har lidet, er forjættet og dødt for mig og slet ikke tænker paa at vrede sig paa mig og hade mig ned i Selvede. Det er den rette Mening af at se hans Hænder og Fødder, at jeg erkjender det ved

Ordet og Troen, at Alt, hvad han har gjort, er skeet til min Fordel. Trøst og Frelse. Der var jeg ingen Føddel, Død eller Selvede, men idel velig og sød Raade imod alle arme Bedrøvede, og derfor kan jeg ikke være længe blive forfærdet.

Kun 24 Timer at leve i.

Der boede i Schweitz en ung Mand ved Navn Doktor Veler, som gik i sit 19de Aar og var Vetsindigheds Veie. Som saa mange andre troede han, at der vilde blive Tid nok til at forberede sig til Døden, som han mente var langt borte endnu. Medens han studerede i Lausanne blev han imidlertid saa alvorlig syg, at de dygtigste Læger ikke kunde hjælpe ham, og snart stod han for Dødens Port. Hans Læge opgav alt Haab og som Svær paa hans angstelige Spørgsmaal, svarede Lægen ham, at han ikke kunde blive rask og maatte være forberedt paa at dø, maasse inden 24 Timer.

Da Lægen var gaaet kom der to troende Studenter for at besøge ham og sandt ham meget nedtrykt. Den ene spurgte ham: „Skal jeg læse for dig?" Ja, svarede han. „Hvad skal det være?" „Læs for mig noget, der passer for et Menneffe, der kun har 24 Timer igjen at leve i."

Hans Ven tog en Bibel og læste for ham det 5de Kapitel af Profeten Esaias, indtil det 6te Vers: „Vi for alle vild som Naar, vi vendte os hver sin Veie; men Herren lod os vor Misgjerning komme over ham." Da han læste og alvorlig forklarede dette Skriftsted og pegede paa Jesus som var vor Sand, behøvede det Gud i sin underfulde Barmhjertighed at aabne den Soges Pine, saa at han saa sin Synd og Raaden i Kristus Jesus.

Den følgende Dag, da Lægen kom og ventede at finde ham Døden nær, blev han overrasket ved at finde ham siddende i Sengen, glad over den Præster, han havde fundet og meget bedre. Heren havde frelst hans Sjæl og helbredet hans Legeme.

Da han blev rask blev han til sin fromme Moders Glæde en Evangelists Forkjender og arbejdede i Herrens Tjeneste til sit 73de Aar, da han blev kaldt hjem til den evige Selskab.

„Menighedsbladet"

Pacific Herald

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. O. Sjerpe

All vedrørende Redaktionen indsendes til A. O. Sjerpe, 6044 So. Worth St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Bestilling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Meddelelser til Herald må sendes saa tidlig i Ugen at de raffer her til senest Tirsdag. Meddelelser som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke får Bladet regelmæssigt og derfor ikke Det kan på Adresselappen er forresten bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter må vente to Uger på—

- Adressforandring.
Skiftering på den "røde Dag" og Begjering om at stanse Bladet.
Ligesledes tager det to Uger før end en ny Abonnent kan få Bladet.
Naar Adressforandring forlanges, bedes at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforståelse og Febereri bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forskab.

En glædelig og vellystet Paaskelst ønsker alle Herredes Læsere!

Sangere Mærk!

Søndag den 7de April holder Puget Sound Sangerskoleud af den Norske Synode sin aarlige Sangerskole i Arlington Kl. 3 Eftermiddag. Da vi denne gang neder flere Sangere end nogen sinde før bedes alle Korene ikke at slaa sig til Ro før 3 har lært alle Sangene godt. Ingen må komme haardt forberedt. Vær på, at der er blot 6 Uger mere at arbejde på for Sangerskolen.

Sangene er fra Nøget:
Jubilate: No. 7, 28-36, 129.
Engelsk Text. 164, engelsk Text.

166, engelsk Text. 198, 248, 259.
Og ved Siden af disse Sange, som alle findes i Jubilate, må ingen glemme den engelske Sang: "Unfold the Portals" from "The Redemption" by Charles Gounod, Opus Music No. 965. 5 Cents pr. Copy. Bestil den fra Oliver Ditson Company, Boston, Mass.

For Jerkøbets Vegne
D. G. Paalson, Form.

Arlington, Wash.

Søndag den 5de Mars var Helligdag for vor Frelseres Menighed i Arlington. Det den da kunde se sig fra typografisk Felt. Formand E. G. Foss som tidligere har bestemt denne Menighed holdt Pastorprædiken som var et Samtale om de mange Selskaber, og som en Haandgaaende Maade disse Tolere at ligesom Maria havde sin Grund til at lade og presse Gud for hans Godhed med hende, laaledes havde ogsaa denne Menighed nu som sin typografisk Felt for Grund til at lade og presse Gud som den en saa herlig Maade havde en kraft den med saa mange Selskaber. Særlig Værst talte i det engelske Sprog med Text "Hidtil har Jerrens Hjelpe" og disse hørtes det ikke var Menigheder som stude have Herrens for at en fristen Menighed havde samlet bestaa i tyve Kar midt i en øst og Gudfærdig Verden; men al det var Gud skone som skulde have Herrens. Gud havde sin Ønske med at opholde sin Menighed her. Den skulde have ham ved at bringe Raadens Midler til sine egne Medlemmer, men ogsaa til andre skulde den bringe Evangeliet. Det saa mange kunde finde Frelsen i Jesu Navn.

Dr. Jørgensen fra Stanwood som havde holdt Gudstjenester på disse Trakter for Menigheden blev vistnok var ogsaa tilstede for at glæde sig sammen med Menigheden. Han holdt en Tale som var et minde om Menigheden om at det var ikke nok at tilhøre en Menighed blot i det ydre. Det er Guds vilje personligt forhold sigenoverfor Jesus som vil være af største Betydning naar vi skal være frem for ham som Opgivets Hare Dag. Høret sang en norsk og en engelsk Sang. Menighedens Historie blev oplæst. Den er i storhed som følger:

Vor Frelseres Menighed i Arlington blev vistnok den 5de Mars 1893. Pastor Jørgensen som var tilstede da Menigheden blev vistnok blev kaldt som dens første Præst. Senere bestemtes Menigheden af Pastor E. W. E. Hoel fra Everett og Menigheden kaldede sig til Everett kaldet. Da Pastor Hoel forlod Everett bestemte

Pastor E. G. Foss Menigheden en Tid. Senere kaldtes Pastor Mathias, og da han stiftede bort fra Everett bestemtes Menigheden efter af Pastor Foss. Menigheden bestemtes saa en kort Tid af Pastor Jørgensen og siden bestemtes den af Pastorerne D. W. Hjermogel, B. Særlig og andre. Da Pastor J. C. Dale blev kaldt i 1905 sluttede Menigheden sig til forbindelse med Ilona Menighed i Ellensburg. Formand E. G. Foss bestemte Menigheden efter midlertidig et kort Tid indtil den 18de August 1907 da Menighedens nuværende Præst, da først først ved Pastor Seminar i St. Paul, Minn., antog kaldet fra denne Menighed og Pastor Menigheden i Ellensburg.

I herlig Erindring holder Menigheden Pastor Jørgensen som holdt Gudstjenester her i dette Strøg for Menighedens Stiftelse. Ogsaa erindrer Menigheden med Tak sin første Skolelærer og Kirkesanger, E. J. Kalle som undertiden ogsaa holdt Voksepastorater eller prædikene her.

At den som var med og stiftede Menigheden tyve Kar siden er endnu de følgende Medlemmer af samme: M. E. Rieg og Familie; Samuel E. Erdahl og Familie; R. E. Johnson og Familie; Oms Nordby; Ole Johnson og Familie og Goldens Børge og Familie. Menigheden fandt ogsaa glæde sig i de mange Nidener og Væsenstunger som den modtog fra tidligere Præster og Medlemmer. En Del af disse var sendt i Form af Skrivelser og er som følger:

Hjerte Vor Frelseres Menighed.
Raade og Fred i Jesu Navn.

At er alle ved Troen kommer på Kristi Begjæ. Som saadanne har vi den syvte Præst, den samme Tro, det samme Gode, den samme Gud, den samme Fader. Derfor er vi ogsaa alle Arbejdere i Herrens Vingård og tjener laaledes den samme Herre. Hvor forskelligartede værktøjer og stald end som værktøjer arbejder vi dog alle for dette store fælles Mål: Gud til Herre og velsigelig Fæst til Frelse og Salighed. Gæsten var Gjerning følger minnetilgaaende er for eller ringe. Uanset vi arbejder med Trøst og er den for Gud dog lige stor og luttelig.

Som Medarbejder og som en der havde den Være at være eders Præst og Tjenerer for nogle Kar tilbage glæder jeg mig med eder om denne eders tyveaarige Jubelfest og vil gjerne saa Ved at sende eder en Gælle.

Jeg lægger Gud med eder for den store Raade og Barmhjertighed som i Nåde Kar har bevist imod vor

Frelseres Menighed. Som har velsigelig ladet Gjerningen lægges langt over hvad vi turde troe og bede. Som de Være i al Velsighed.

Det er ogsaa min Ven med eder og for eder, at Herren endnu vil give vor Frelseres Menighed mange Arbejdsdage. Som give eder Trøst og Udholdenhed. Som give at der i Menigheden altid må herske den største Enighed saa at alle er villige til at læste i Blot. Som lade sit Lid og rigelig blandt eder og lade den hele Menighed alle som i helles Opbyggelse ved Ord og Sakramenter. To Mal 3 nok saa refare at Herren endnu kan gøre store Ting blandt eder. Det er min Ven og Tante i Jesu Navn.

Med en herlig Gælle tegner jeg mig Eder i Herrens fornamme

J. O. Dahl.
Botell, Wash., den 7de Mars.
Seattle, Wa., Feb. 28, 1912.
Hjerte Ven, Past. D. G. Paalson, Ellensburg, Wash.

Undertegnede sender hermed en hiertelig Væsenstunger til vor Frelseres Menighed i Arlington, som sin typografisk Jubelfest.

Som allerede bestemt for Menigheden, har den alsmægtige Gud feet det Hentigt at paalægge mig et stort, der ikke tilstøder mig at være tilstede på deres Felt, og sagt at mit Brøder fra denne Felt giver mig bekræftelse, som jeg lade Gud for at han har gjort mig Raade og Kraft til at have mit stort med Taalmodighed hidtil, og med Ven til Gud hoder jeg som vil stutte mig til min lille Stand. Med Takke om at Gud vil bevare vor Frelseres Menighed i Fremtiden, saadan som har gjort i de tyve Kar den har rejstret, forklarer jeg som en Menigheds Prøder, med megen Agtelse.

R. R. Tveit.

Til Vor Frelseres Menighed.
Arlington, Wash.

Raade og Fred i Jesu Navn!

Et Ederes Hæder Værst har jeg faaet Underretning om at I i disse Dage fejrer Ederes 20-årige Geburtsdag.

Som en der har været og vander blandt Eder, om end i en lang Tid siden, vilde jeg gjerne saa Ved at være med at ønske Eder Guds rigelige Velsignelse på denne Ederes Jubelanniversar Dag.

Jeg skulde nok have ønsket at være blandt Eder idag, og laad Anledning til at se Eder isjea, glæde mig med Eder, høre Ederes Tak og Lovprisning for Guds Raade imod Eder, men jeg faar i Næsten glæde mig med Eder.

Hvor vel jeg endnu erindrer, da jeg som ung Præst kom til Eder, det er det en 17 Kar siden for at bestemte

ne Menighed med Guds Ord og Sakramenter. I mødte mig med Hjertelighed, her over med min Usanddom, Hæfjendskab og mange Strafbefalinger og befald mig i Gjerningen. Ja naar jeg tænker paa den Offerselighed som I dengang, saa, og fattigt som I var, udfaldt de fleste af Eder, udbildte for at gøre Mandighederne blandt Eder, da glæder det endnu idag mit Hjerte.

Somledes I strævet med Bønnenes kristelige Understøttelse har jeg heller ikke glemt. Nu er Du færdig Menighed velsig Dig selv og her. Jeg mener ikke bare at Du fra at være en haardtaldt er bleven til en "Petr." fra at være fattige Kustfiskere, ere bleven velhavende Farmere og Børgmesterskole; vel jeg tænker her paa at se dig Du fattig har lidet "lig Maria ved Jesu Fødder og ligger til Hans Tale," at Du "ingen Salve har spæret" naar det gjaldt at gøre Gode Ord rigelig i Din Ridde, at Du er bleven stærk i kristelig Værsyndelse, stærk i Kampen for Menighed, stærk i Jesu Din Færders Rønde. Ja stærk i Kampen imod Synd i Dit eget Hjerte, som laudt alt Gudt udtal, der truer Kristendommen som den hede Guds Menighed i Verden.

Det har nok været mange tunge Tøge at tage for Eder flere Bønner, mange Sønne, mange Prædiker, men selvt har I ved Dem, som har effert Eder og gjort sig selv den for Eder. "Nidtil har Herren hjulpet." Takker og priser Dem for alle Ting.

Hes som den store Gud og Frelser har været med Eder i de foundne 20 Aar saa vil Han følge sine Føretællere over med Eder i de kommende Dage, især med I som fælden, holder uroffelig fast ved Guds Ord. Hjert Menighed sig aldrig Guds hellige Ord! Saa det ikke for Alt i Verden! Det alene kan gøre vore Sjæle salige ved Troen paa Jesus Kristus. Det er Kærlig i Verdens Række, der vil se Seix hjem til Gud.

Sad Verden foragte det vi ved, "at det er en Guds Arne til Saliggjærelse for hver den som tror det." "Sod det bo rigelig blandt Eder." Hjerte har det, og lær det, for skal I dog mere og mere i alle kristelige Tøder, og som som er Menighedens Gud og Herre. "Hil Hjerte og opholde Eder i Ordet og Troen indtil I dø." Jesus vor alles Frelser give ved sin Rønde at vi engang maatte mødes med Takkegang for Hans Troen. Gud velsigne Værel og Menighed for Jesu Navns Skyld.

Ederes ringe Broder,
E. Hoel.

Funellap, Wash.

Søndag Aften den 21. Febr. blev to forfaldne Mænd, Zylfende, døde i Mr. og Mrs. Root Hus, Francis og Martha Root. Føddere var R. D. Roe og Mrs. Roe, John Field og Mrs. Field. I Aften var der de Høffers Smaa i deres Forfaldenhed har et kristeligt Gjern hos Mr. og Mrs. R. D. Roe, der nu ogsaa har foragt for deres Daad. Herren selv belønne dem for hvad de i Hans Navn har gjort med disse arme Smaa!

O, la mig altid findes
I Vores rette Dragt.
Da la mig altid minde
Min Daads den dyre Pakt.
At jeg i Død og Liv
Dig hidd og tro mig blive
Trodt Helveds Bist og Raat!

Torsdag den 6. Mars havde man her et vellykket Bivandelsforening hos Mrs. Edna S. Jacobson. Næste Ude indbodes til Mrs. Swannell. Alle er velkomne den 3. April kl. 2 Efter.

Guds tjeneste glemmer vi ikke — den sidste Søndag i Mars kl. 2 i den kristeligste Kirke.

R. P. X

Stanwood, Wash.

Indsamlet til Indre Missions Pacific Distrikt:

Ved Pastor Svend fra følgende i Gæstene Jøder:

E. W. Linnans \$1.00, Thomas Miller \$1.00, Jesse Teglund, Otho Edensborg, Ed Smith, August Johnson, J. I. Miller, Tom Anderson og John Sæversten hver \$1.00. Til sammen \$10.50.

Indsamlet af J. Johannesen, Lawrence, Wash. Stanwood's Midl:

O. E. Hoff, L. Aringen, A. Knutson, C. Aragen, A. Lockwood, E. Hansen, E. Sørensen, E. Sørensen, E. Hansen hver \$1.00. E. S. Sørensen, C. Selgeen, E. Tolman, Otto Carlson, Eds Barstid, J. Blatter, William Williams, J. Johansen, P. Johnson, S. Hansen, L. B. Olsen, hver \$1.00. E. D. Hoff \$5.00. Til sammen \$27.00.

Ved Past. C. Davers Offer i Skole, \$12.00.

Ved Past. H. Skovhøed fra H. F. E. in Lawrence til Skole Mission, \$15.00.

Ved Past. Geo. C. Rose fra Our Saviors Congregation, Bellingham, \$20.50.

Ved Past. Geo. C. Rose fra Biont Congregation, Bellingham, \$21.75.

Ved Past. A. D. White, Silverton, Ore., indsamlet af Storli, Solberg og Wæver; Wm. Doherty, John Roe, S. F. Hansen, Vedste Sundvold, C. S. Hauge, J. E. Solberg, Hans Hansen, Henry Gullichsen, W. G. Anderson, A. V. Carlson, Nelson Roe, Joseph Carlson, Arthur Mathsen, G. G. Winger, John Møller, Louis John Adolph Torgerson, Marita Gutteberg, E. W. Amundson, Halvor Munden, John E. Lualey, T. A. Strand, Otto Bergard, Alvin Bergard, S. Christensen, Hans Overlund, R. G. Langley, John Doherty, hver \$1.00; H. A. Linn, Mrs. P. A. Goplerud, H. M. Koland, Ed Nelson, Frank Nelson, Henry Møller, Ole D. Strom, Jacob Jørgensen, C. A. Benson, T. Sundvold, John Møllerud, Ole Doherty, G. E. Buehls, C. A. Benson, W. Lingelstad, Herman Torgerson, P. Lingelstad, C. G. Peuffen, L. D. Neget, Ole Hovde, Mrs. A. Bergard, hver \$1; A. Jensen, Ole Sætern, O. J. Langley, Carl Dassen, hver \$1.50; Delge Ruz, A. J. Torgerson, P. J. Sundvold, Jacob Jacobson, H. P. Solberg, A. D. White, hver \$2; C. J. War, Mrs. C. J. Benson, L. A. Loft, H. D. Lindstott, A. Storli, hver \$3; G. G. Evans, R. O. Gulmen, hver \$5; Peter Parbo \$7; Silverton Menighed Ungdomsforening \$10; Charles Jacobson \$2 Til sammen \$97.00.

Ved Past. A. O. Thøse fra North Bend Bivandelsforening \$6 og Bivandelsforening \$1. Til sammen \$10.00.

Ved Past. B. Qarstad fra Mrs. Hans Wilhelm Edgwater, Colorado \$2; Mrs. J. D. Anderson, \$2; Til sammen \$4.00.

Ved Past. R. A. Varlen fra L. R. Stev \$5, Jaga Stev \$2, Past. R. A. Varlen \$5. Til sammen \$12.

Ved J. E. Purker, Treas. Our Saviors Ev. Chrch, Tacoma, Wash., Past. R. A. Varlen's Midl, \$17.50.

Total, \$247.25.
Anders P. Vester,
Kasserer.

Stanwood, Mar. 18, 1913.

Det følgende er indsendt af Past. P. Carlson, fra gamle Rissen, Stanwood, Cal., en trofast Ven af vort Samfund, og gjæst til følgende: Parkland Bivandelsforening... \$5.00 Indre Mission... 2.50 Bivandelsforeningen... 2.50 Skole i Skole... 2.50 Skolen i Parkland... 2.50 Indre Mission Bivandelsforening 2.50 Den nye i Hospitalet... 2.50

Til sammen... \$20.00
Indsamlet til Indre Mission

Harifur Distrikt ved Past. D. E. Baalson fra Our Saviors Menighed i Wellington, Wash., \$21.70.
Andrew L. Velsels,
Kasserer.

Here for Aps (gum) end til Missioner.

Angjortigens Natfille Opgaver for 1912 har følgende talende Tal: Til Bivandelsforeninger

.....	12,000,000
.....	13,000,000
.....	90,000,000
.....	100,000,000
.....	200,000,000
.....	250,000,000
.....	500,000,000
.....	800,000,000
.....	2,500,000,000

T. O. V.

Robtagnet til Missionsskolen. . .

Jra Elle Sæls, Bede, Jona. S. Høffeder, 1 Væmestærkerde, 2 Silkeband.

Jra Mrs. A. O. Daniels, Rochford, Wa., 2 Par Strømper, 10 Lommebøker.

T. O. Vesterig

En Parfælske Parafælsken.

H. S. Johnson \$10.00, Ved Past. Geo. O. Lane, R. R. Bellingham, \$10.00, Past. R. V. Xavier en Dva. L. A. Qarstad et Par Strømper, John Gullegren en Del Sko, Mrs. Analle Martinson en Del Klæder.

O. D. Anders.

Død og Liv.

Vige overfor at læs et lidet samst Gud i en Døse.

Der havde en ung Skole, som interesserede os mere end de andre Bøker. Gjør var lidlig bleven Enke, og havde et eneste Barn, en lidlig liden Datter, stiftlig og frisk som en Hvidog.

Over holdt som dog af disse Børn! Den Verden omkring sig vidste hun lidet, næppe nok, hvad der gif for sig i det nærmeste Nabohus. Men hver Dag, naar Skolen slog 12 eller 1, som hun ud i Gadedøren og var ud med Klæden, indtil hun til Ole paa Tølleren, som kom hjem fra Skole.

Da fik der Søsfin over hendes Ansigt, og strælende af Glæde gif hun Datteren imøde.

Tiden gif og Datteren velsede til. Hun var ikke mere Skoleklassen, men Bibelen og Søsfin's Skole-

mas; thi kun gik til Konfirmationsforberedelse. Til Paasken skulle hun konfirmeres, og Moder og Datter glædede sig til den Tid, da Barnet helt skulde tilberede Sjænnet.

Vinteren var hård med Is og Sne. Da den første Baarvind streg henover Vandet i Mark, blev det pludselig Tøveis og varmt Solskin. Men der kom ogsaa en frem Gjenstand med Baaren — en Kervesejer.

Udøbet blev angrebet af den, hun saa derinde bag de nedrullede Gardiner i Hest Jæder, og Efterretningerne fra Sogenerkellet blev for hver Dag daarligere og daarligere. Hun saa i Hæderantastier, troede hun blakkede Mønstre og sang herunder de Sange, som hun havde lært hos Presten. Da hun en Dag i Hæderanden vilde forlæse Sengen, og den gamle Døttor sagde: „Barn, hvor vil du gaa hen?“ Men hun stilled sig rolig og loende:

„Derre, til hvem skal vi gaa hen? Du har det evige Livs Ord.“

Saa kom igjen de pinlige Hæderantastier, og saa endelig en rolig Søn, af hvilken hun drøgnede med klar Bevidsthed og sendte Moders et venligt Blik, som hun erindrede hele sit Liv.

„Mor,“ sagde hun sagte og forsøgte at smile.

„O, lille Barn, sender du mig nu igjen?“ sporede Moderen med bevende Stemme, nu bliver du fæst igjen.“

„Ja, Jesus giver mig fæst igjen; han kalder paa mig.“

Derpaa luffede hun sine Elue, og efter en kort Dødsdram, døde hun. Hun havde sin været i 12 Dage.

„Godt gik nu den stoffars Moder?“ led det overalt. Ja, hvad gjorde hun? Uden Taarer lod hun i det mørke Kammer ved sit Barns Dødsleie, selv blev som et Lig. Som i en Drøm saa hun Jøll komme og gaa og hørte deres Beslagelser. Hvad blev der sagt? O, det, som altid bliver sagt:

„Hvor søfter ligger hun ikke der! Hun saa ud, som om hun blot sov.“

„Og saa de hellige Mønstre, hun havde soet — hun var som glad i Mønstre.“

Godde Moderen kunnet svare paa disse Udbrud, saa vilde hun have rodt:

„Hvad hjælper Mønstrene hende, og hvad hjælper de mig? Hvad hjælper det, at hun ligesom der saa hund, som om hun sov? Hun er jo død, og hun vil aldrig vaagne mere!“

Men hun kunde ikke tale, hun kunde heller ikke sige noget, da andre sagde:

„Træk dog paa alt det, som hun maatte er forstaaet for. Hun har

nu hammet sin Kamp, og nu hviler hun i Fred. Nu kan hun sige: „Død, hvor er din Fred?“

Om Aftenen kom en Kaborste ind og ytrede sin Beslagelse.

„Al, hvor tungt er ikke dette for Dem! Men vi gaar jo alle den Vej. For den ene slaar Timen for, for den anden levere. Gud har sin Del af Sorg ogummer, den ene med de døde Børn, den anden med de levende. Min Søster mistede i en Uge tid, det var Hjertefjærende! Men min Broders Søn blev efter en Kervesejer narkotisk. — Det var dog værre; den gode Gud har dog mere det godt med Deres Børn. Man kan i Sandhed sige: „Hendes Død er kalden paa lillige Steder; hun har soet en Hest Kro.“

Den stoffars Moder presjede Roberne latteren sammen. Var det en Trøst for hende, at andre ogsaa havde tungt Udseer, at Døden ogsaa herjede i andres Liv? For den forfalte er det ingen Trøst, at ogsaa andre er gaar fortaft. Saaledes var det ogsaa med hende. Døden og Hæderang haders leirede Dødens Stogger sig om hende. Jorden fandtes hende som en stor Grav, og fra alene Sider hørte hun Ordene:

„Døden er Søndens Sold!“

Ja, Dødens Fred er Søndens. Var det maatte for hendes Søndes Skuld, hendes Barn døde? Hvorfor var hun ikke død før? Hvorfor havde Gud ikke hørt hendes Bønner om Redning? Hvorfor hørte han ikke alle disse Tuiende Bønner, men lod Menneskene dø, som om deres Liv intet var for ham? Hvorfor overhovedet en levende Gud, som hører Bønner? Og hvis han er til, hvorfor aabenbarede han sig kun i Brede og Dam? Det var jo bedre aldrig at være født!

Det var Taarerne, som gik gjennem hendes Sjæl, om som gjorde det mørkere og mørkere derinde. Altid luffede hun i hende. Hun vilde ikke se og tale med nogen. Hun naar et Vigtigt drag forbi, som hun den til Mindet. Men naar den klarer Soarist lulle hende indse, og hun hørte Angelsangen udenfor, da sank hun tilbage i Graad.

Efter Begravelsen meldte den gamle Prest sit Besøg. „Hun modtager ingen,“ sagde Pigen. Men Presten gik alligevel ind, og da hans gamle, venlige Sine saa paa hende, læstes hendes Tungs Børd.

„Dr. Pastor,“ sagde hun, „jeg kan ikke have dette, jeg kan ikke taale, at man siger, at det er Hæderlighed, det, som er fæst med mit Barn, noget, som jeg skal glæde mig over. Elg endelig ikke det til mig.“

„Hvort skæde,“ sagde Presten, „jeg forstaa Dem saa godt. Jeg havde en Søer, hun var mit Hjertes Bløde og mine Pines Bø. Hun døde i sin tidligste Ungdom. Da fik jeg et slet, hvad Døden var. Den er det skrækkeligste, som gives. Og hun naar vi saar Tag i den Livets Virkelighed, som overvinder Døden, finder vi Trøst og Hjælp.“

Moderen saa op. Kunde der ogsaa være Trøst og Hjælp for hende.

„Min et hjælper os over Dødens Gru: Al vor Herre Jesus har gjenneafjarmet den og overvundet den. Han ved, hvad det er at dø. Og naar Døden allerede er en Forargelse for os laudige Mennesker, som Hjelpe Naturen er Hensaldne til den, hvad da rden da ikke været for den hellige Guds Søn, for Livets Herre? Men han havde os stoffars Mennesker saa nær, at han ikke kunde taale at se os Hensaldne til Dødens Magt, derfor har han erloveret os Forløsning. Han har taget Søndens Forbandelse paa sig og gjenneafjarmet Døden for os, for at vi kunde naa til Lis og Opstandelse. Hans Død og hans Opstandelse alene kan hjælpe os over Døden, intet andet, intet i Tid og Evighed.“

Presten tog et Nyeftamente,ilag op som det elieste Kapitel hos Johannes og læste Fortællingen om Lazarus's Opstandelse. Mens han læste, stattede Rønen Høvedet i sine Hænder, og varme Taarer randede fra hendes Sine.

„O, om Presteren vilde komme saaledes til min Grav!“ sagde hun hulkende.

„Hvor kommer, hvor kommer! Gald fast paa det som det bedste og virkelige, der gives. Vigesaa blit som han har rodt: „Lazarus, kom herud!“ ligesaa vil vi han ogsaa raabe til Deres Barn: „Hjælp, kom herud!“ Og ogsaa paa Dem og paa os alle, som hører ham til, vil han raabe. Hvor det bliver herligt! Jeg glæder mig hver Stund til den Dag.“

En Soabets Straaler slø over Gentens Mæge Ansigt. Vilde den fornaa at trænge gennem Sorgens Røkke? Hun rakte Presten Haanden og sagde:

„Ikke sandt, De kommer igjen? Gaa Redlighed med mig, jeg er en stoffars, forladt Kvinde.“

Da Presten forskod Huset, gif han til et lidet Hø, som saa inde i en Døve. I Døven traf han en fortærdt Kvinde.

„God Aften!“ sagde han ventlig. „Jeg kommer med en Bøn til Dem. Tog Dem af Mrs. Rielsen, hvis Datter blev begravet igaar. Hun trænger i det Grad til det.“

„Jeg har allerede læst det at gjøres det, Dr. Pastor; men jeg hørte, at der havde været saa mange Mennesker hos hende. Jeg vilde derfor se, til Steensten var stonet.“

„Nu ja, der har været mange hos hende, og de har gjort hendes Hjerte endnu mere træstesløst med af deres Smak. Siden jeg selv har erfaret, hvor bitter Døden er, har jeg naaet endnu mere Afsmag for af selvløden Tale om Døden, end jeg kunde for. Det er Hæder og Døg med Dødens Alvor. Den er ikke noget sødt og skint, og det siger ikke sig selv, at vi skal dø. Har vi ikke nogen anden Trøst end denne, saa er vi de skendigste af alle Skabninger.“

„Jeg ved det, Dr. Pastor, jeg har gjenneafjarmet det, og derfor drages jeg til den stoffars Gule.“

„Og med den Trøst, hvormed vi er træstede, kan vi ogsaa træste dem, som er i Trængsel — ikke sandt?“ Hun rakte hende bevogtet sin Haand og gif videre.

Da Mrs. Rielsen næste Dag igjen lod alene i sit Hø i sin høje Smerter, traadte Døttorrens Skue ind til hende og omhvandede hende Hæderat.

„Jeg kan forsikre Deres Smerter,“ sagde hun, „jeg har selv erfaret den.“

Med Hæderlige, deltagende Ord brakte hun det saa vidt, at Mrs. Rielsen begyndte at fortælle om sit Barn, om hendes Sogdom og hendes Død, om end Ordene ikke altid faldt let.

„Gaar,“ sagde hun „besøgte Presten mig, og han læste Fortællingen om Lazarus's Opstandelse. Han sagde ogsaa, at Døden saaledes ogsaa vilde kalde mit Barn frem af Graven. Men der er saa længe til den Tid, en lang, mørk Vej.“

„Nei, kun et lidet,“ sagde den anden. „Nu synes det maatte langt for Dem, men naar vi engang kan stue tilbage, saa er Veien kort, et lidet Stund af Tid, en Trængselstid, som ikke er at regne med den Hæderlighed, som skal aabenbares paa os.“

Den efter Dag kom den trosfaste Kvinde igjen til den ensomme Presten ligesaa. De lærte hende til den opstandne Presten, indtil hun selv endelig fandt Veien til ham og knugede sig fast til ham.

Hun kunde ikke overvære Kammerterens Konfirmation, men med Sengens Inddelon hun Kadverdagen. Nu vidste hun, hvad hun havde i sin Hæder, og at han var hendes eneste Trøst i Liv og Død.

Da hun Paaskemorgen gif med sin Veninde til Hornets Grav, kunde hun rolig se paa, at Naturen smullede sig i den rigtige Forværs Frost, og med Bløde hørte Anglens

jublende Sang i Støben. Sun turde, som engang Maria, i Trø gribe det talige Paarfledsfaab fra hans Mund. Sun kunde stemme Seiersrobet:

Død, hvor er din Brød? Helvede, hvor er din Seier? Gud være Tak, som giver os Seier ved vor Herre Jesus Kristus!

Luther College

En kristelig Skole for Gutter.
 Fircenarigt College Kursus
 Fircenarigt Preparatory Kursus
 Erfarne Lærere — Grundig Undervisning — Samvittighedsfuld Tilføjelse — Sund Velgengældelse — Gode Befordringstider — Helligt Ophold. Graduerede fra anerkendte Afdelelser og High Schools optages i College Department, hvor for Lektion, kan indhente hvad de mangler i Korst og Latin. — Kuleledning til Undervisning i Sang og Musik, Hørførelse, Shorthand og Typewriting. — Send efter Katalog med nærmere Oplysninger og Befordringstider
 C. S. Preus, Bestyrer
 Decorah, Iowa.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aahberg, O. H., Kasserer for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Bolland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood
- Blikkum, L., Box 175, Rockford, Wash.
- Borgesen, B. E., 1737 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Belkum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
- Bjerke, A. O., 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 3972-J.
- Borge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Bretvik, G. I., Genesee, Ida., Route 2 Box 20.
- Carlson, I., 9 Mission St., San Francisco, Cal.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Dahle, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle
- Einarud, J. O., 1416 35th Ave., Oakland, Cal.
- Phone East 3966.
- Emmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
- Harstad, B., Parkland, Wash.
- Phone 7884-J-3.
- Hellekson, O. C., 816 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendelkott, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Ingoe, O., Ft. Madison, Wn.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N. A., 913 So. 17th St., Tacoma, Wash.
- Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kasserer for indremissionen i Pacific Distrikt,

- Stanwood, Wash.
- Legoe, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neste, T. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Otteson, O. C., Portland, Ore.
- Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.
- Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., 1308 26th Ave. So., Seattle, Wash.
- Stenarud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhoyd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
- Støb, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronize our advertisers. You will find them all reliable. Use the Directory in the "Pacific Herald." It will tell you where to go.

	Page
Architects	
Heath & Gove	7
Attorneys at Law	
Carl B. Halla	7
Thos. Mattison	7
Anthony M. Arntson	8
Arctander & Jacobson	8
Department Stores	
The Stone-Fisher Co.	7
Clothing Stores	
Herbat Clothes Shop	7
Banks	
Scandinavian-American Bank	8
Doctors	
Thorland	8
Hyalin	8
Ryning	8
Quevli	8
Dentists	
J. W. Rawlings	8
M. D. Rawlings	8
A. K. Sührens	8
Doerer	7
Budget	7
Groceries	
Parkland Mercantile Co.	7
Real Estate	
Carl O. Klitelson	8
Hardware	
Washington Tool Co.	7
Hospitals	
Swedish	7
Meat Market	
Parkland Meat Market	7
Lodging House	
The Lansing	7
Luther Pilgr. Hus	7
Opticians	
Kachlein	8
Paints and Oils	
W. P. Fuller & Co.	7
Printing	
D. W. Cooper	7
Photographers	
Peterson	8

Tel. East 6751

Ind. 5771

Det Svenske Hospital

1733 Belmont Ave.

SEATTLE, WASH.

- Plumbers.**
- Ben Olson Co.
- Real Estate**
- Storlie & Co.
- Restaurants**
- Berglund Coffee House
- Shoe Stores**
- Smith-Hendrickson & Co.
- Steamship Agencies**
- Visell & Ellberg
- Tailors**
- Fashion Craft
- Undertakers**
- C. O. Lyon Co.
- P. Oscar Storlie
- What School?**
- Pacific Lutheran Academy

Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
 Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
 Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staaet Emigranterne bi med Raad og Daad

HEATH & GOVE
 Architects
 National Realty Building
 Tacoma
 Telephone Main 5704

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE COMPANY
 Gen'l Merchandise, Groceries, Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-J3 Parkland, Wn.

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7843-R3

Støt dem som anertter i Herald.

W. P. Fuller & Co.
 1117-19 A Street
 IV anbefaler vort store Oplag
 — af —
MALING, OLJE, GLAS, DØRE OG VINDUER
 IV har det største Assortment og er det betydeligste Handelshus i denne Branche i Nordvesten.
 Main 1007—
 Tacoma, Wash.

Lutherisk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt uddelt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT
 That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
 Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER
 Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear
FASHION CRAFT CLOTHES
 Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
 Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
 H. O. Haugen, Pres.
 708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN
 GRADUATE OPTICIAN
 808 C Street
 Eyes Examined
 23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland
 Uddannet ved Krans Universitet
 201-3-3-4 Eitel Bldg.
 (N. W. Cor. 2nd & Pike)
 SEATTLE
 Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
 Privat Telephone
 Sunset East 6315

Det Norske Emigrant hjem, 45 Whitehall St., New York.
 Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som adgiver sig for Dampskibalinens Agenter. Men Dampskibalinens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dyr. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

**Washington Tool
and
Hardware Co.**

We are headquarters for the famous Yale locks and Builders Hardware in Tacoma. Also Keen Kutter Tools, Sporting Goods, Light and Heavy Hdwe.

Washington Tool & Hardware
928 Pacific Ave. Tacoma
Company

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392-A 2352

1130 Commerce Street

Tacoma Wash.

GOOD SHOES

For any member of the family
Prices? The lowest!

What more could be said?

SMITH-HENRICKSEN SHOE CO
936 Pacific Ave. Tacoma

Phone Main 2233

**PETERSON
PHOTOGRAPHER**

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Phone 6

CARL O. KITILSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.

219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wa.

Correspondence solicited in
English and Norwegian.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma

ASSETS OVER
TO MILLION DOLLARS

11th & Pacific

Asken Lørdags Aftener

4 Percents aarlig Rente

ligger vi til Spareindskud to Gaange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilsberg, Pres.; W. H. Pringle,
V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. P. Viessl, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

**The Pacific Lutheran Academy
AND
Business College**

A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN
Second Semester Opens Jan. 25.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium will be ready for
use about February 1.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$150.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wa.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Einhalmer og Damesassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

Storlie & Company

Real Estate, Loans

Rentals, Insurance

Notary Public Main 1122

5034 Union Ave. So. Tacoma

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apothek.

Old B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES.

Recepter udfyldes nøjagtigt
M. 7314 1102 Tacoma Ave

Ejendomsforretning ved Luth. Publ. Højsk.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasse
Linier

VISELL & EKBERG

1821 Pacific Ave.

THOS. MATTISON

Attorney-at-Law—Notary Public
Special attention given to exami-
nation of Titles and Probate
Business

Rooms 493-9 Berlin Bldg., Tacoma

**Berglund Bros.
Kaffehus**

Beste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinaviske Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

HERE IS A THOUGHT FOR YOU

The best way for you to put
\$25 into a suit or rain coat
is to put \$15 of it into a
Herbst garment and slip
the other \$10 into one of
its pockets. — Our \$15
suits are regular \$25 values
No middleman's profit and
no high rents : : : :

Take Elevator and Save \$10.00

**Herbst Clothes
Shop.**

214-220 Nat'l Realty Bldg.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wa.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5 Fidelity Bldg.

Phone Main 6325

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Tider—3 til 4 Efter. Om
Søndagene Højskole Aftener
Kon. Ma. 7471 Res. Ma. 7800
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryet.
Kontorid Kl. 1-5 a. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-9 a. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

EVAN HYSLIN, M. D.

Læge og Kirurg

Fidelity Building, Tacoma

Tel. Main 400

Residence Tel. Main 935

Sine undersøges nøjagtig

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5193

Tacoma, Wash.